

A jó Pásztor

János ev. 10,11.v.

Vizi István

Jé - zus mond - ja: Én va - gyok a jó Pász - tor,
a jó Pász - tor é - le - tét ad - ja a ju - ho - kért.

1. Az Úr a pász-to-rom, jó pász-tor Ő.
2. Ha Ő a pász-to-rom, sem-mi sem árt.

Nyá-já-val ar-ra jár, a-mer-re vár-va vár
Tö-rő-dik én-ve-lem, vi-gyáz rám szün-te-len,

A for-rás hús vi-ze, sa zöld me-ző.
Kö-ve-tem láb-nyo-mát min-de-nen át!

♩: Túrmezei Erzsébet

♪: H. L. Berger

📖: Dicséjétek az Urat! (1986.) – 10.

Elnémul minden

Szabó András

Hm D A F#m Hm

Refr. El - né-mul min-den, ha meg-szó-lal az Is - ten.

D A G A Hm

D A G A Hm

Meg-nyit-om szí-vem, ha meg-szó-lal az Is - ten.

D A Em Hm

Vsz. Elhallgat az ó-ceán, csendben lesz az o-roszlán,

D A G A Hm D.S.

Tá-tott szá-jjal fi-gyelnek a kisgye-re-kek.

2. (Mert) egy szavával teremtett ringó búzamezőket, Égig érő hegyeket, kicsi kezeket.

3. (Mert) egy szavával teremtett ciripelő tücsköket, Döngicsélő méheket, kicsi füleket.

4. (Mert) egy szavával teremtett fényes szitakötőket, Pöttyös hátú bogarat, kicsi ujjakat.

5. (Mert) egy szavával teremtett játszadozó ceteket, Óriási bálnákat, kicsi lábakat.

6. (Mert) egy szavával teremtett lompos farkú peléket, Nagy pofájú pockokat, kicsi fogakat.

5. Hála, hogy itt a csöndes reggel

G Em Am7 D9

1. Há-la, hogy itt e csön-des reg-gel,

G Em Am7 D

Há - la, hogy éj-re nap-pal jó,

G G7 C Cm

Há - la, hogy min-den ó - rám gond-ját

G D7 G (C G)

el - hor - doz - za Ő.

és : M. G. Schneider

: Dicséjétek az Urat (1986.) – 77.

2. Hála barátért, testvérszívért,
Hála, ha bennük bízhatom,
Hála, hogy minden ellenségnek
Békéd hozhatom.

3. Hála a munka áldásáért,
Hála a boldog percekért.
Hála, hogy adtál dalt is, fényt is,
S adtál szép zenét.

4. Hála, ha olykor bánat támad,
Hála mindegyik jó szóér',
Hála, hogy éltem intésedre
Céljához elér.

5. Hála, hogy a te Igéd jár át,
Hála, hogy a te Lelked hív.
Hála, szeretet áldó árját
Érzi minden szív.

6. Hála, hogy a te szent nagy fényed, –
Hála! – szívemen átragyog.
Hála azért is ím, hogy néked
Hálát adhatok!

Ha örül a szívem

János első levele 4,9-10.v.

Vizi István

Ha ö - rül a szí - vem, Is - ten lát - ja,
Vagy a - mi - kor sí - rok, Is - ten hall - ja,
A - kár - mit is ér - zek, Is - ten tud - ja,
Mi - lyen jó, hogy Is - ten így sze - ret!

052

Ki asztalt terítesz

(Székely asztali áldás)

Berkesi Sándor (1944-)

1. Ki asz-talt te - rí - tesz az é - gi ma - dár - nak,

Te - ríts asz-talt, te - ríts sze-gény-nek s ár - vá - nak!

Nyújtsd ki A-tyánk, nyújtsd ki jó - sá - gos ke - ze - det,

Adj a kol-dus-nak is táp-lá - ló ke - nye - ret!

É - tel-ben, i - tal - ban le - gyen bő - ven ré - szünk,

Gond-vi - se - lő A - tyánk, kö - nyö - rög - ve ké - rünk!

A - - - men.

2. Gondviselő Atyánk, asztalodtól kelve
 Szívből hálát adunk, kezünk összetéve.
 Áldd meg ezt a házat s ennek a gazdáját!
 Fordítsd vissza néki a vendéglátását!
 Szánd meg a szegényt, a szenvedőt s az árvát,
 S a benned bízóknak viseld mindig gondját!
 Amen.

(Az 1. vsz. étkezés előtt, a 2. vsz. étkezés után éneklendő.)

Minden teremtett állatok

Debrecen, 1774

Crüger J., 1653

D A D Em

Min-den te-rem-tett ál-la-tok

D A⁷ D

Az Úr Istent áld-ják.

D⁷ G A⁷

Né - ki sok e - zer angyalok

F#m G A⁷ D

„Szent, szent, szent”, azt mondják.

Zsoltárok 23:1

Hargita Péter

Pász-to - rom, pász-to - rom, az Úr az én pász-to - rom.

Pillangó, ha lehetnék

1. Pil-lan-gó, ha lehet-nék, tán-col-nék, míg rö-pít a szél,
S ha én lennék a cinege a fán, dal-lal Istent dicsér-ném.
Vagy kis halként a tó fene-kén a bu-boré-kot vígan e-regetném,
De gyermeked lettem, köszönöm, Is - tenem, én.
Ad - tál szí-vet ne-kem, és hogy tiszt-a le-gyen,
Te ad - tad Jé-zu-som, hogy ve-lem le-gyen,
Te gyermeked lettem, köszönöm, Is-tenem, én. Adtál

2. Megfújnam a trombitát, ha én lennék a kis elefánt, S ha úgy élnék, mint kenguru, ugrálnék a dombon át, S ha én lennék a kis polip, vennék több pár kalucsnit, De gyermeked lettem, köszönöm, Istenem, én.

3. Selymet szépet hordanék, ha egy kis hernyó lehetnék, Krokodilként, ha utaznék, nem sírnék, csak nevetnék, S ha én lennék egy borzas barna bocs, számolnék, mert a medve mind okos, De gyermeked lettem, köszönöm, Istenem, én.

Parlando

1. Sű-rű er - dő mé - lyén ki - csi bá - rány bé - get.

Te el - ve - szett bá - rány, Jé - zus ke - res té - ged.

Meg - kér - di az er - dő min - den bok - rát, fá - ját:

U - gyan me - lyik lát - ta sze - gény bá - rány - ká - ját?

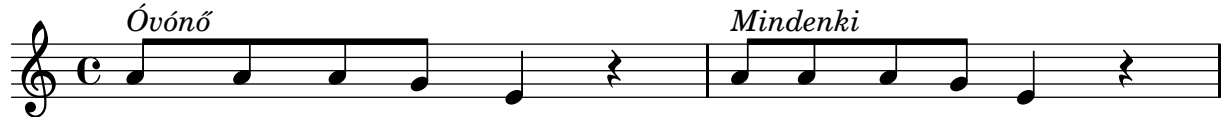
2. Szűrő tövis tépi,
hull a vére érted,
Te elveszett bárány,
Jézus keres Téged.
Mint Ő, a jó Pásztor,
nem szeret úgy senki,
Szegény báránykáját
vérén is megmenti.

3. Engem keres Jézus,
veszni nem hagy árván.
Ha megtalál Jézus,
hazavisz a vállán.
Hív szerető szóval:
Hol vagy, kicsi bárány?
Megment engem Jézus
hulló vére árán.

Teremtés (1)

Vizi István

Draskóczy Balázs

1. Vi - lá - gos - ság lett Is - ten sza - vá - ra.
2. Víz és ég - bolt lett Is - ten sza - vá - ra.
3. Föld és nö - vény lett Is - ten sza - vá - ra.
4. Nap, hold, csil - lag lett Is - ten sza - vá - ra.
5. Hal és ma - dár lett Is - ten sza - vá - ra.
6. Ál - lat, em - ber lett Is - ten sza - vá - ra.

1-6. Lát - ta Is - ten, hogy jó! Lát - ta Is - ten, hogy jó!

7. Az - tán Is - ten he - te - dik nap Vé - get vet - ve a mun - ká - nak:

Lát - ta, hogy jó min - den! Meg - nyu - go - dott Is - ten.

Lát - ta, hogy jó min - den! Meg - nyu - go - dott Is - ten.

Teremtés (2)

1 Mózés 1. rész

Vizi István

1. Vi - lá - gos-ság lett Is-ten sza-vá-ra. Lát-ta Isten, hogy jó.
2. Víz és ég-bolt lett Is-ten sza-vá-ra. Lát-ta Isten, hogy jó.
3. Föld és növény lett Is-ten sza-vá-ra. Lát-ta Isten, hogy jó.
4. Nap, hold, csil-lag lett Is-ten sza-vá-ra. Lát-ta Isten, hogy jó.
5. Hal és ma-dár lett Is-ten sza-vá-ra. Lát-ta Isten, hogy jó.
6. Ál - lat, em-ber lett Is-ten sza-vá-ra. Lát-ta Isten, hogy jó.
7. Is - ten meg-pi - hent A nagy munká-ra. Látom én is, hogy jó.